

D'Geme'sfra.

E Steckelche fir leschteg Médercher.

D'Finn: (eng Geme'sfra stët op der Plätz, ennert engem gro'sse Prable', bei hirem Geme'skuoref. — Sie sengt op d'Weis: 't ass Kirmesdag an der Stâdt ...)

Dir Dammen an dir Jofferen, kuckt meng Wuoren hei.
'T ass këng Fra um Mârt mat so' Sâchen we' elei.
Fresch aus der Kautsch, sie blenken, ble'en, lâchen un,
Wûrzele, Blieder, Knäpp, all Haut a Buodem ass gutt drun.
't ass net gelun.

An ech sin d'Finn aus engem sche'ne Gârt.
Gèldir, dat hat dir iech gur net erwârt.
Wien eng gutt Zopp an zart Geme's beim Flêscht wöllt hun,
Muss beim Finn passe'ren, wèll en huot jo èppes dervun.
Nu get iech drun!! —

Jaaa!! Wann de' Konkurrenz net wâr! Lo stët dat dommt Jänn dohannen a verkêft seng Wûrzelcher, Ierzen a Knuoweleksze'wen drei Sou belleger we' ech, neme fir mech be's ze mâchen. A wann hatt och nach eso' rose get, mech krit hatt net be's. Mè, wann ech eng Ke'er Kuck, lo pâckt et dèr êfâlleger Coiffeursfra nammel e Kapp dèr stre'eger Zellerie an! Wuorfir huot de' dach net eso'vill am Kapp, fir bei mir en ordentleche Kapp ze kafen...?

Jaaa! Dir meng le'f Leit, et krit ên heiansdo d'Ze'we kal vum Stoen an de Kapp wârm vum Jeitzen! Fir ên êfâllege Pâck Choufleurske'l kann eng vun dobausse vum Land, de' dann e Gesicht we' e Choufleur mecht, krèmpelen a ströppen, bis ên er de Pâck nogehet. Ech froen iech, wat me'ch ê mat eso' engem Pâck, wann sie de Pâck net ge'f huolen?

Lôss mech net ze hårt schwätzen, wèll hautdesdag sin d'Leit ganz kriddlech! Et dârf ên emol net schief kucken, et hätt ê ne'deg sech mat Eau de Cologne ze wâschen an d'Porretten a Seidepabeier anzewéckeln, wann eng âl Porrett gèr jong Porretten hätt!! —

Heiansdo könnten d'Cornischongen jo me' deck an d'Preisser me' klèng sin. Mè ech froen iech, kann ech dervir, wann den Dollar gèr am Himmel wâr an der Sonn hir Stêkuolen neischt dâchen!

Dir meng le'f Leit, wann der Médercher huot, mâcht dass neme kënt fir Geme'sfra stode'ert! D'Giêlsecht krit et mat der Zeit vun Ierger! Et sin iwerhapt och Geme'sefrae genug op der Welt. Et wâr eng Schân, wann d'Konkurrenz nach me' gro'ss ge'f.

Herrschaft un.) Ech muss iech gestoen, Madame, d'Geme's vun dèr Fra dohanne war all me' fein a vill me' fresch.

Finn: A wat huot Dir kalt?

Henriette: Duorfir gin ech elo erem hanaescht duor! — Au revoir!

Finn: (mecht zwo' Feischt) An eso' eng Popp kent mir hier alles durcherné werfen a meng Sâchen erof mâchen! O, ech zidderen! Dat krit eies Jang gesot! Lo huot en et mat senger Gedold! Sêlwer kann en hier stoe kommen! Ah nèn! Sie ge'fen hie mam Boutique fort-droen!!

Kätt: (am Kicheschirteg, mat engem gro'sse Kuoref.) Drei Päck Würzele, wann ech gelifft.

Finn: So', Madame.

Kätt: Acht Héder Zalot.

Finn: So' Madame.

Kätt: Drei Choufleurs.

Finn: So' Madame.

Kätt: Ve'er Päck Zoppekraut.

Finn: Hei ass d'Affär, Madame. (Emmer me' frendlech.)

Kätt: Zeng Dose Porretten.

Finn: Wann ech gelifft, Madame. (lues) So' huot ên dach Spâss ze verkafen.

Kätt: Merci, Madame, da schreift op, bis de' aner Ke'er!

Finn: Wat sot dir?

Kätt: Mè, ech hun elo kê Geld, de' aner Woch kommen ech nach eng Ke'er erem.

Finn: So' èppes léft awer net me'!

Kätt: Dach, Madame, ech kann nach lafen! (Wöllt fortlafen.)

Finn: Ah nèn, so' se'er.sche'ssen d'Preise nach net! (Pâckt s'un.) Hei get berappt oder ech jeizen der Police.

Kätt: Ech soe jo, ech hu kèng Suen! Dir könnt dach de' puor deierlech Sâche puffen!

Finn: Wat soll ech? Hei get net fir ên halwe Su gepufft! Hé Police! Hé Police!!

Kätt: Dann do huot Dir ère Kabes erem. (Geheit d'Geme's aus dem Kuoref dohin op de Buodem. (Of.)

Finn: O mei Gott! Ech stierwen! So' eng Frechlêt! Hé Police! Police! A wuorfir ass dann och elo kèng Police hei. Kuck dat Jänn dohannen, wat dat lâcht!! O Jang, hätt ech dech hei!

Elo froen ech iech, meng le'w Leit, wie vun iech wöllt Geme'sfra sin. Ech wöll et och net me' sin. (Geheit e Kabeshët ewèg.) Wat get dir mir fir de ganze Boutique? — — — (wârt en Ableck) Et ass kên do? — We' et mer scléngt, sitt dir der grad eso'! Mè wârt, ênt soen ech iech, mâcht dass kê mer ennert d'Gräpp fällt.

De' aner Ke'er kent eise Jaing op de Mârt. Ech gi jo le'wer als gemèng Dole'nesch d'Wäsch klappen, we' nach eng Ke'er op des Plâtz. Hopp, hêm mat der Kutsch! — (Reselt alles durchernên a pâckt an.)

